

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 151 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009 w związku z zasadą 19 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 2868/95;
- Naruszenie zasady 19 ust. 2 lit. a) ppkt (ii), zasady 19 ust. 3 i zasady 20 ust. 1 rozporządzenia nr 2868/95;
- Naruszenie zasad pewności prawa, dobrej administracji, równego traktowania i zakazu działania prawa wstecz.

Skarga wniesiona w dniu 4 grudnia 2016 r. – PGNiG Supply & Trading przeciwko Komisji**(Sprawa T-849/16)**

(2017/C 038/56)

Język postępowania: Polski

Strony

Strona skarżąca: PGNiG Supply & Trading GmbH (München, Niemcy) (przedstawiciel: M. Jeżewski, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 28 października 2016 r. dotyczącej zmiany warunków wyłączenia obowiązku stosowania niektórych wymogów prawa unijnego do gazociągu OPAL;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi 14 zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia praw podstawowych i niewłaściwej oceny aktu inicjującego postępowania w sprawie modyfikacji dotychczasowego wyłączenia gazociągu OPAL spod obowiązku stosowania niektórych wymogów prawa unijnego, przyznanego w 2009 r. na mocy decyzji Niemieckiej Federalnej Agencji ds. Sieci.
2. Zarzut drugi dotyczący braku kompetencji do podjęcia decyzji modyfikującej wyłączenie gazociągu OPAL spod obowiązku stosowania niektórych wymogów prawa unijnego.
3. Zarzut trzeci dotyczący błędnej interpretacji przesłanek kwalifikujących infrastrukturę gazową do wyłączenia z art. 36 ust. 1 w zw. z art. 2 pkt 17 Dyrektywy 2009/73/WE.
 - Zgodnie z art. 36 ust. 1 Dyrektywy 2009/73/WE wyłączenie może być przyznane jedynie w stosunku do połączenia wzajemnego, instalacji LNG oraz instalacji magazynowej. „Połączeniem wzajemnym” jest natomiast linia przesyłowa przekraczająca granicę między państwami członkowskimi wyłącznie w celu połączenia krajowych systemów przesyłowych tych państw członkowskich.
 - Gazociąg OPAL nie stanowi „połączenia wzajemnego”, ponieważ łączący się z nim gazociąg Gazela biegnący przez terytorium Czech stanowi gazociąg tranzytowy, transportujący gaz odbierany z OPAL z powrotem do Niemiec.

4. Zarzut czwarty dotyczący błędnej interpretacji przesłanek kwalifikujących infrastrukturę gazową do wyłączenia z art. 36 ust. 1 lit. b) w zw. z art. 2 pkt 33 Dyrektywy 2009/73/WE.
 - Warunkiem przyznania wyłączenia regulacyjnego dla nowej istotnej infrastruktury gazowej jest to, by poziom ryzyka związanego z inwestycją w tę infrastrukturę był taki, że dana inwestycja nie miałaby miejsca bez udzielenia wyłączenia regulacyjnego.
 - Inwestycja mająca za przedmiot budowę gazociągu OPAL została finalnie zrealizowana i ukończona w dniu 13 lipca 2011 r., więc nie można już mówić o dalszym istnieniu jakichkolwiek takich ryzyk.
5. Zarzut piąty dotyczący błędnej interpretacji przesłanek kwalifikujących infrastrukturę gazową do wyłączenia z art. 36 ust. 1 lit. a i e Dyrektywy 2009/73/WE i w konsekwencji przyjęcie, że modyfikacja wyłączenia regulacyjnego dla gazociągu OPAL nie wpłynie negatywnie na konkurencję na rynku gazu.
6. Zarzut szósty dotyczący błędnej interpretacji przesłanek kwalifikujących infrastrukturę gazową do wyłączenia z art. 36 ust. 1 lit. a Dyrektywy 2009/73/WE i w konsekwencji przyjęcie, że modyfikacja wyłączenia regulacyjnego dla gazociągu OPAL zwiększy bezpieczeństwo dostaw gazu na rynek wewnętrzny.
7. Zarzut siódmy dotyczący nieuwzględnienia konieczności respektowania treści art. 102 TFUE przez Niemiecką Federalną Agencję ds. Sieci w związku z podejmowaniem decyzji o wyłączeniu na mocy art. 36 Dyrektywy 2009/73/WE.
8. Zarzut ósmy dotyczący naruszenia zasady pewności prawa oraz ochrony uzasadnionych oczekiwań.
9. Zarzut dziewiąty dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.
10. Zarzut dziesiąty dotyczący uprzywilejowanego traktowania infrastruktury będącej przedmiotem zwolnienia, której status jest niezgodny z prawem UE.
11. Zarzuty jedenasty i dwunasty dotyczące naruszenia odpowiednio art. 274 i art. 254 Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony.
12. Zarzut trzynasty dotyczący naruszenia art. 7 TFUE przez przyjęcie decyzji, która pozostaje w sprzeczności z innymi politykami Unii Europejskiej.
13. Zarzut czternasty, na podstawie art. 277 TFUE, dotyczący nieważności art. 2 pkt. 33 w związku z art. 36 ust. 1 Dyrektywy 2009/73/WE przez arbitralne wprowadzenie dyskryminacyjnego podziału na infrastrukturę mogąca podlegać wyłączeniu regulacyjnemu oraz pozostałą infrastrukturę niekwalifikującą się do takiego wyłączenia.

Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2016 r. – QE/Eurojust

(Sprawa T-850/16)

(2017/C 038/57)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: QE (Gouvy, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci T. Bontinck i S. Cherif)

Strona pozwana: Eurojust